

1 Care sunt tipurile de termene relevante pentru procedurile civile?

În general, termenele care sunt relevante pentru procedurile civile sunt fie cele procedurale, fie cele de fond.

Există două tipuri de termene procedurale: legale și judiciare.

Termenele legale sunt prevăzute prin lege. Nerespectarea unui termen procedural legal implică întotdeauna anumite consecințe procedurale (de exemplu, pierderea posibilității de a îndeplini cu succes o anumită sarcină, impunerea unei amenzi disciplinare). Nerespectarea unui termen legal poate fi acceptată (a se vedea articolul 58 din Legea nr. 99/1963, Codul de procedură civilă, astfel cum a fost modificată), în cazul în care partea sau reprezentantul legal al acesteia a depășit termenul pentru un motiv întemeiat, care l-a împiedicat să îndeplinească o acțiune pe care avea dreptul să o îndeplinească. Trebuie să se depună o cerere în termen de 15 zile de la data la care obstacolul a încetat a mai fi un factor și, concomitent, trebuie să fie îndeplinită acțiunea care nu a fost realizată în termen. La solicitarea uneia dintre părți, o instanță poate să atribuie cererii un efect suspensiv pentru a justifica depășirea termenului.

Dacă legea nu prevede în mod direct un termen pentru îndeplinirea unei acțiuni, acesta este stabilit de către președintele completului de judecată (sau de către un complet format dintr-un singur judecător). Președintele completului de judecată (sau completul format dintr-un singur judecător) poate fixa un termen nu numai în cazurile care sunt prevăzute prin lege, ci și în cazurile în care se impune să se asigure eficacitatea și celeritatea corespunzătoare a procedurii. O instanță judecătorească poate prelungi un termen judiciar în funcție de circumstanțe (a se vedea articolul 55 din Legea nr. 99/1963, Codul de procedură civilă, astfel cum a fost modificată). Nu se admite repunerea în termen.

Termenele stabilite pentru instanță, spre exemplu pentru emiterea unei decizii, nu sunt termene procedurale, ci termene administrative.

2 Lista diferitelor zile considerate zile nelucrătoare conform Regulamentului (CEE, Euratom) nr. 1182/71 din 3 iunie 1971.

Ziua Reînnoirii Independenței statului ceh, Anul Nou: 1 ianuarie

Lunea Paștelui: ziua se schimbă, însă, de obicei, ziua de sărbătoare este la sfârșitul lunii martie sau la începutul lunii aprilie.

Ziua Muncii: 1 mai

Ziua Victoriei: 8 mai

Ziua Misionarilor Slavi, Chiril și Metodiu: 5 iulie

Ziua lui Jan Hus: 6 iulie

Ziua Statului Ceh: 28 septembrie

Ziua Independenței Statului Cehoslovac: 28 octombrie

Ziua Luptei pentru Libertate și Democrație: 17 noiembrie

Ajunul Crăciunului: 24 decembrie

Prima zi de Crăciun: 25 decembrie

A doua zi de Crăciun: 26 decembrie

3 Care sunt normele generale aplicabile termenelor în diferitele proceduri civile?

Normele de calculare a termenelor sunt prevăzute la articolele 55-58 din Legea nr. 99/1963, Codul de procedură civilă, astfel cum a fost modificată.

Un termen stabilit în zile începe în ziua următoare datei în care a avut loc evenimentul declanșator.

O jumătate de lună înseamnă cincisprezece zile.

Sfârșitul unui termen stabilit în săptămâni, luni sau ani coincide cu ziua a cărei denumire sau al cărei număr corespunde zilei în care a avut loc evenimentul declanșator. Dacă nu există o astfel de zi în ultima lună, sfârșitul termenului coincide cu ultima zi a lunii.

Dacă ultima zi a unui termen coincide cu o zi de sâmbătă, de duminică sau o zi de sărbătoare oficială, ultima zi a termenului este următoarea zi lucrătoare.

Termenele stabilite în ore se încheie la expirarea orei a cărei denumire corespunde orei la care a avut loc evenimentul declanșator.

Un termen procedural este respectat dacă acțiunea este îndeplinită în cadrul unei instanțe sau dacă un act a fost predat unei autorități care este obligată să îl livreze, mai exact, cel mai adesea un serviciu de curierat autorizat, în ultima zi a termenului.

Dacă procedura a fost întreruptă, se întrerupe, de asemenea, curgerea termenelor procedurale [articolul 111 alineatul (1) din Codul de procedură civilă]. În cazul reluării procedurii, termenele încep să curgă din nou.

4 Atunci când o anumită acțiune sau formalitate trebuie efectuată într-un anumit termen, care este momentul de la care începe să curgă termenul?

Ziua în care s-a produs evenimentul care marchează începutul unui termen nu este inclusă în calculul termenului. Acest lucru nu este valabil în cazul unui termen stabilit în ore. Prin urmare, un termen începe să curgă, în general, din ziua următoare zilei în care s-a produs evenimentul determinant pentru curgerea termenului respectiv [a se vedea articolul 57 alineatul (1) din Legea nr. 99/1963, Codul de procedură civilă, astfel cum a fost modificată].

5 Data de la care începe să curgă termenul poate fi afectată sau modificată ca urmare a metodei de transmitere ori de notificare sau comunicare a actelor (notificare personală prin agent procedural sau prin poștă)?

Nu.

6 În cazul în care termenul este declanșant de producerea unui eveniment, ziua în care evenimentul a avut loc se ia în considerare la calcularea termenului?

Ziua în care s-a produs evenimentul care marchează începutul unui termen nu este inclusă în calculul termenului. Acest lucru nu este valabil în cazul unui termen stabilit în ore [a se vedea articolul 57 alineatul (1) din Legea nr. 99/1963, Codul de procedură civilă, astfel cum a fost modificată].

7 Atunci când termenul este exprimat în zile, numărul de zile indicat include zilele calendaristice sau zilele lucrătoare?

O perioadă se calculează în zilele calendaristice.

8 În ce situații termenul este exprimat în săptămâni, luni sau ani?

Termenele stabilite în săptămâni apar doar rareori în Codul de procedură civilă (Legea nr. 99/1963, astfel cum a fost modificată) [de exemplu, articolul 260 alineatul (3), articolul 295 alineatul (1) și articolul 295 alineatul (2)]. Mai frecvent, acestea apar ca termene judiciare în practica judiciară.

Termenele stabilite în luni sunt prevăzute în Codul de procedură civilă cu durata de o lună [de exemplu, articolul 82 alineatul (3), articolul 336m alineatul (2) și articolul 338za alineatul (2)]; două luni [de exemplu, articolul 240 alineatul (1) și articolul 247 alineatul (1)]; trei luni [de exemplu, articolul 111 alineatul (3), articolul 233 alineatul (1) și articolul 234 alineatul (1)]; și șase luni [de exemplu, articolul 77a alineatul (2) și articolul 260g alineatul (3)].

Termenele stabilite în ani sunt de două tipuri în Codul de procedură civilă: un termen de un an [de exemplu, articolul 111 alineatul (3)] și un termen de trei ani [de exemplu, articolul 99 alineatul (3), articolul 233 alineatul (2) și articolul 234 alineatul (2)].

9 Când expiră termenul dacă este exprimat în săptămâni, luni sau ani?

termenele stabilite în săptămâni, luni sau ani se încheie la sfârșitul zilei a căror denumire corespunde zilei în care s-a produs evenimentul declanșator, iar dacă nu există o astfel de zi în lună, atunci în ultima zi a lunii [a se vedea articolul 57 alineatul (2) din Legea nr. 99/1963, Codul de procedură civilă, astfel cum a fost modificată].

10 Dacă termenul expiră într-o sâmbătă, într-o duminică, într-o zi de sărbătoare națională sau într-o zi nelucrătoare, este acesta prelungit până în prima zi lucrătoare următoare?

Da [a se vedea articolul 57 alineatul (2) din Legea nr. 99/1963, Codul de procedură civilă, astfel cum a fost modificată].

11 Există condiții în care termenele sunt prelungite? În ce condiții se acordă aceste prelungiri?

Termenele procedurale legale nu pot fi schimbate prin hotărâre judecătorească.

Un termen procedural judiciar poate fi prelungit de instanță, în funcție de circumstanțe.

12 Există termene pentru introducerea căilor de atac?

O parte poate contesta hotărârea unei instanțe districtuale (*okresní soud*) sau hotărârea unei instanțe regionale (*krajský soud*), cu excepția cazului în care legea exclude acest lucru (a se vedea articolul 201 din Legea nr. 99/1963, Codul de procedură civilă, astfel cum a fost modificată). O cale de atac trebuie introdusă în termen de cincisprezece zile de la publicarea hotărârii, la instanța a cărei hotărâre este contestată. Termenul pentru introducerea unei căi de atac nu include data la care decizia a fost notificată sau comunicată părții. Pentru a respecta acest termen procedural, este suficient ca documentul prin care este inițiată calea de atac să fie predat autorității care are obligația de a-l notifica sau comunica (în special, un serviciu de curierat autorizat, o instituție penitenciară, în cazul persoanelor încarcerate sau reținute, o instituție de plasament sau de protecție pentru o persoană plasată în aceasta etc.) sau instanței, în ultima zi a termenului.

În cazul în care a fost pronunțată o decizie de rectificare a hotărârii judecătorești, termenul începe să curgă de la data intrării în vigoare a deciziei de rectificare [a se vedea articolul 204 alineatul (1) din Codul de procedură civilă].

Se consideră că a fost totuși depusă în timp util o cale de atac introdusă după expirarea termenului de cincisprezece zile exclusiv din motivul că apelantul a urmat instrucțiuni greșite emise de către instanță cu privire la acea cale de atac. În cazul în care o decizie nu conține instrucțiuni cu privire la calea de atac, la termenul pentru introducerea unei căi de atac, sau la instanța la care aceasta trebuie introdusă, sau dacă aceasta conține instrucțiuni greșite prin care se afirmă că nu este admisibilă o cale de atac, aceasta poate fi introdusă în termen de trei luni de la notificarea sau comunicarea hotărârii.

În cazul în care a fost emisă o somație de plată într-o cauză, se poate preveni executarea somației respective numai prin introducerea unei opoziții de către părât în termenul legal de 15 zile de la data comunicării sau notificării somației, la instanța emitentă [a se vedea articolul 172 alineatul (1) din Codul de procedură civilă]. Somația de plată este anulată prin introducerea opoziției, iar instanța dispune stabilirea unui termen de judecată. Se poate introduce o cale de atac doar împotriva declarației privind costurile procedurale, dar aceasta nu anulează, în mod evident, somația de plată.

13 Pot instanțele să modifice termenele, în special termenele de înfățișare în instanță sau să stabilească o dată specială pentru înfățișare?

Codul de procedură civilă (Legea nr. 99/1963, astfel cum a fost modificată) prevede posibilitatea amânării audierii din motive importante, în cazul în care nu se poate delibera cu privire la o chestiune și nu se poate stabili o decizie în cadrul unei singure ședințe (a se vedea articolul 119 din Codul de procedură civilă). Un motiv important pentru suspendarea ședinței poate fi, de exemplu, faptul că una dintre părțile la procedură nu s-a prezentat în instanță, și nu este posibilă desfășurarea ședinței de judecată în absența acesteia [a se vedea articolul 101 alineatul (3) din Codul de procedură civilă], ori faptul că una dintre părți nu a dispus de suficient timp pentru a se pregăti pentru ședință din cauza faptului că citația nu i-a fost notificată sau comunicată cu suficient timp înainte sau din alte motive importante.

Una dintre părți poate solicita instanței să amâne o ședință de judecată. O instanță va decide cu privire la cererea unei părți cu privire la amânare, care a fost depusă în prealabil, pe baza gravității motivului invocat. Dacă instanța nu aprobă cererea părții în cauză, aceasta din urmă trebuie să se prezinte la ședința de judecată.

14 Când un act destinat unei părți care își are reședința într-un loc în care ar putea beneficia de o prelungire a termenului este notificat într-un loc unde persoanele nu beneficiază de o astfel de prelungire, persoana destinatară pierde beneficiul extinderii termenului?

Legislația Republicii Ceha nu reglementează în mod explicit o astfel de situație.

În cazul procedurilor care implică un element internațional, în cadrul cărora un act urmează a fi notificat sau comunicat unei părți din străinătate, vor fi aplicate normele procedurale ale *lex fori*, mai exact normele procedurale ale instanței competente să soluționeze cauza.

15 Care sunt consecințele nerespectării termenelor?

Orice nerespectare a unui termen procedural are efecte procedurale.

În cazul în care Codul de procedură civilă (Legea nr. 99/1963, astfel cum a fost modificată) stabilește un anumit termen pentru îndeplinirea unei acțiuni (de exemplu, introducerea unei căi de atac sau a unei căi de atac extraordinare), nerespectarea termenului atrage după sine pierderea posibilității de a îndeplini acțiunea cu succes. Depășirea termenului poate fi justificată în cazul în care partea sau reprezentantul său a depășit termenul dintr-un motiv întemeiat (de exemplu, în caz de boală subită sau de vătămare corporală) și, prin urmare, nu a reușit să îndeplinească acțiunea la care avea dreptul (a se vedea articolul 58 din Codul de procedură civilă), cu excepția cazului în care justificarea depășirii unui anumit termen este exclusă prin Codul de procedură civilă [de exemplu, în temeiul articolului 235 alineatul (1) din Codul de procedură civilă, este exclusă justificarea depășirii unui termen în cazul cererilor de reînnoire a procedurilor și al celor de anulare]. În cazul stabilirii unui termen pentru respectarea unei anumite obligații, nerespectarea termenului atrage după sine impunerea unei anumite sancțiuni (de exemplu, o amendă disciplinară).

Fiecare caz de depășire a unui termen procedural judiciar are, potrivit legii, anumite consecințe. Un termen judiciar poate fi prelungit de către președintele completului de judecată (sau judecătorul dintr-un complet format dintr-un judecător unic). Nu se admite repunerea într-un termen judiciar.

O somație de plată împotriva căreia nu a fost introdusă o opoziție produce efectele unei hotărâri definitive și executorii [a se vedea articolul 174 alineatul (1) din Codul de procedură civilă].

16 Dacă termenul expiră, care sunt căile de atac la care pot apela persoanele care nu au respectat termenele, respectiv părțile aflate în culpă?

Neprezentarea la un termen de judecată are consecințe diferite față de situația depășirii unui termen. În cazul în care o parte citată în mod corespunzător nu se prezintă la un termen de judecată și nu a solicitat amânarea în timp util și pentru un motiv important, instanța poate să delibereze cu privire la chestiune și să se pronunțe în absența acesteia [a se vedea articolul 101 alineatul (3) din Legea nr. 99/1963, Codul de procedură civilă, astfel cum a fost modificată] și, în cazul în care sunt îndeplinite condițiile prevăzute la articolul 153b din Codul de procedură civilă, aceasta poate pronunța o hotărâre în lipsă.

În cazul în care părâtul nu se prezintă la primul termen de judecată într-o cauză în care a fost pronunțată o hotărâre în lipsă din motive întemeiate, instanța anulează hotărârea, la cererea părâtului, și stabilește un termen pentru judecata pe fond. Una dintre părți poate depune o astfel de cerere până la data la care hotărârea pronunțată în lipsă produce efecte [a se vedea articolul 153b alineatul (4) din Codul de procedură civilă].

De asemenea, se permite introducerea unei căi de atac privind fondul cauzei împotriva unei hotărâri pronunțate în lipsă. Dacă părâtul, pe lângă faptul că depune o cerere de anulare a unei hotărâri judecătorești pronunțate în primă instanță, introduce și o cale de atac împotriva hotărârii respective, iar cererea

de anulare a hotărârii a fost aprobată printr-o hotărâre executorie, calea de atac nu mai este luată în considerare [a se vedea articolul 153b alineatul (5) din Codul de procedură civilă].

Ultima actualizare: 22/07/2019

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.